

تاثیر قرنطینه ناشی از کووید ۱۹ بر خشونت های خانگی

پس از آنکه در اسفند ۹۸ به صورت رسمی ورود ویروس کووید ۱۹ به کشور اعلام شد، محدودیت ها و دوران قرنطینه آغاز گردید. همین امر باعث افزایش تماس زوج ها و مدت زمان تعامل آنان با یکدیگر و بالطبع شعله ور شدن اختلافات در خانه ها شده است. از آنجا که یکی از وظایف سازمان بهزیستی حمایت از کیان و بنیان خانواده ها می باشد، همین امر باعث افزایش نگرانی ها در این خصوص گردید.

خشونت براساس تعریف سازمان جهانی بهداشت،

عبارت است از استفاده عمدی از زور یا قدرت فیزیکی، تهدید دیگران یا خود، علیه یک گروه یا جامعه که به احتمال زیاد منجر به جراحت، مرگ، آسیب روانی، رشد نامناسب یا محرومیت شود. خشونت خانگی در ایران اغلب به موارد اعمال زور و تضییع حق از سوی یکی از اعضای خانواده (اغلب مرد)

نسبت به دیگر اعضا (اغلب زن و کودک) اطلاق می شود و عموماً در اصطلاح عامه به ضرب و شتم زن و کودک می پردازد. اما آنچه که نگرانی ها را افزایش داده است آن است که بحرانهای بهداشت عمومی و اپیدمی یک بیماری مانند کرونا، نیز می تواند خشونت خانگی را افزایش دهد.

خط تلفن ۱۲۳ و مراکز خانه های امن:

سازمان بهزیستی از طریق خط تلفن ۱۲۳ مشاوره های تلفنی به خانواده ها و یا ارجاع آنان به مراکز ذیصلاح را بر عهده دارد. {درکنار این حمایت، خانه امن بهزیستی نیز به منظور فراهم سازی محیطی مناسب برای زنان و دختران آسیب دیده و در معرض خشونت، ایجاد شده است و شرایط بازگشت امن به دامن خانواده از طریق خدمات روانشناختی، مددکاری و حقوقی صورت می گیرد}.

چند راه کار مناسب برای کاهش خشونت های خانگی

☑ آموزش: آموزش از طریق رسانه های جمعی و کلاس های مهارت های زندگی می تواند نقش بسزایی در افزایش آگاهی مردم نسبت به نحوه تعامل با دیگر اعضای خانواده در دوران قرنطینه را دارد. آموزش مهارت های زندگی مشترک همچون کنترل خشم، نحوه برخورد با همسر، مهارت های حل مسئله و ... می تواند موثر باشد.

☑ کنترل خانواده: خانواده به عنوان اولین الگوی تربیتی می تواند نقش بسیار تاثیر گذاری در بروز خشونت برای کودکان داشته باشد. جلوگیری از تنش های خانوادگی و همچنین کنترل بازی ها و برنامه های تلویزیونی کودکان و روابط کودک با همسالان، می تواند باعث شود تا کودک با روانی آرام تر رشد یافته و از سلامت روانی بیشتری بهره مند شود.

☑ حمایت از افراد آسیب دیده: حمایت روحی- روانی و قانونی از افراد در معرض آسیب و یا آسیب دیده از خشونت خانگی به تدابیر و خدمات تخصصی نیازمند است. معمولاً افرادی که تحت خشونت های خانگی قرار می گیرند افرادی هستند که توان حفاظت از خود را نداشته و به حمایت عاطفی و قانونی نیاز دارند. ارگان های دولتی می توانند با حمایت قانونی این افراد و قرار دادن مجازات های سنگین برای افرادی که دست به خشونت علیه خانواده خود می زنند، به کاهش چشمگیر این خشونت ها کمک کنند. افراد آسیب دیده با حمایت های دولتی می توانند تحت درمان های روانشناسی قرار گرفته و با افراد نظیر خود در جلسات گروهی ملاقات داشته باشند. تا هم مورد حمایت عاطفی یکدیگر قرار گیرند و هم بدانند در این شرایط تنها آنها نیستند که مورد ظلم قرار گرفته اند.

